

God's will, mine, does He care? #1, Jumalan tahto, minun tahtoni, välittääkö Hän? osa 1

Hei kaikki,

Useimmille kristityille opetetaan, että Jumalalla on täydellinen tahto jokaista elämänuueta varten ja jos hukkaamme sen, olemme Hänen sallivassa tahdossaan. Mutta kukaan ei koskaan puhu Isän "On sinun asiasi päättää" - tahdosta, ja itse asiassa juuri siinä elämme suurimman osan elämästämme.

Emme kysy Isältä, onko Hänen täydellinen tahtonsa meitä kohtaan, että menemme vessaan, ellemmme ole kaukana kotoa ja lausumme epätoivoisen "Löydä minulle Isä vessa, ennen kuin pissiin housuihin" - rukouksen, LOL. Mutta saan usein sähköposteja ihmisiltä, jotka haluavat Isän paljastavan tahtonsa koskien tulevaa kumppania tai vahvistamaan, kuka se on, pitäisikö minun ottaa tuo työpaikka vai joku toinen, mihin asuntoon minun pitäisi muuttaa, koska jäädä eläkkeelle, mitä tehdä vanhenevan äidin tai isän suhteen jne.

Hyvin usein taivas on hiljaa näistä suurista asioista, mikä aiheuttaa suurta turhautumista. On aikoja, jolloin Hän odottaa, että me teemme päätökset. On aikoja, jolloin Hän odottaa, että me tulemme itseksemme joihinkin johtopäätöksiin. Kuinka tiedämme, milloin Hän odottaa meitä ja milloin meidän on odotettava, että Hän paljastaa tahtonsa?

Vaihtoehto nro 1 pohdittavaksi - Hän odottaa, että tajuamme tarpeemme

1.Moos. 2:18:ssa Herra oli tehnyt Aadamin, muttei vielä ollut tehnyt Eevaa. Hän päätteli Itsekseen: "Ei ole hyvä, että ihminen olisi yksin; Minä teen avun, joka on sopiva hänelle." Mutta Hän ei kertonut Aadamille, mitä Hän oli havainnoinut koskien tuota puutetta tämän elämässä eikä sitä, mitä Hän aikoi tehdä asian suhteen - koska Adam ei vielä tiennyt, mitä hän tarvitsi. Adam todennäköisesti luuli tietävänsä mitä tarvitsi, muttei tiennyt.

Sen sijaan Herra toimi olosuhteiden liepeillä niin, että Adam saisi tietoa ja kokemusta ja päättelisi, mitä hän tarvitsi samalla kun Herra KATSELI VAITI: "Ja Herra Jumala oli tehnyt kaikki eläimet...

ja Hän toi ne Aadamin luo nähdäkseen, miksi hän heitä kutsuisi. Ja Adam antoi nimet.. kaikille eläimille, mutta ei löytynyt kumppania, joka hänelle sopisi." jae 19

Huomaa, että Herra näki Aadamin tarpeen ennen kuin Adam näki ja jopa päätyi siihen, että tulisi huolehtimaan tämän puolesta asiasta, mutta Hän pysytteli hiljaa ja toi kaikki eläimet, urokset ja naaraat Aadamin luo ja katseli Aadamin prosessoivan sitä kaikkea, kunnes tämä hoksasi, että häneltä puuttui joku elämästään.

Esimerkki omasta elämästäni

Kun olin erään pienen seurakunnan pastorina Coloradon kaakkoisosassa Barbilla ja minulla oli yhä lähellä sydäntämme ajatus, että jonain päivänä olisimme lähetystyöntekijöitä Euroopassa, vaikka vanhin poikamme on CP-vammainen (CP on synnytyksen aikana tullut aivovamma).

Mutta eräänä päivänä Chrisin ollessa 12 hän sai epileptisen suurkohtauksen, ja myöhemmin saimme kuulla, että aivovammojen yhteydessä kohtaukset ovat tavallisia ja ne alkavat usein puberteetissa ja tiesimme, ettemme koskaan asuisi ulkomailla lähetystyöntekijöinä.

Tiesimme myös, että aikamme tuossa seurakunnassa oli päättymässä, sillä hengellisesti sydämellämme oli suurempi näky kuin ihmisillä siellä. Myös Chrisin täytyi olla lähempänä CP-vammaisille lapsille tarkoitettuja hoitopalveluja, ja me kumpikin halusimme Jasonin ja Brianin (Chrisin nuorempien veljien) olevan yhdessä kristillisessä koulussa kaikki kouluvuotensa siitä hetkestä eteenpäin - toinen oli neljännellä ja toinen toisella luokalla sillä hetkellä.

Olimme tulleet kriisiaikaan - meidän täytyi lähteä tuosta seurakunnasta, mutta meillä ei ollut paikkaa minne mennä. Sanoin Isälle: "Isä, koska emme voi tulla enää ulkomailla toimiviksi lähetystyöntekijöiksi, ehkä voisin opettaa niitä, jotka voivat mennä minun sijastani, mitä ajattelet siitä?" Välittömästi Hän sanoi: "Sinusta tulee raamattukoulun johtaja."

Tuo oli kuin Aadamin kohdalla: Hän näki tarpeen, Hän näki, että Chrisillä tulisi olemaan kohtauksia. Hän oli kasvattamassa sydäntämme suuremmaksi kuin tuon pienen laakson tavoittamiseen, jossa asuimme. Mutta Hän tarvitsi sen, että minä (me) kuljimme kaikkien noiden prosessien läpi ennen kuin päättelin, että voisin kyetä opettamaan toisia, jotka voisivat mennä.

Tutkiskellessani sydäntäni suunnan löytääkseni Hän sanoi: "Missä olet aina tuntenut olevasi tyytyväisin?" Tässä kohtaa jälleen Hän pyysi minua kommunikoimaan sydämeni ja elämäkokemukseni kanssa tullakseni joihinkin johtopäätöksiin itseni suhteen. Katsoessani taaksepäin silloin 34:a elinvuottani tajusin, että riippumatta siitä mitä tein, olin tyytyväisin pienten ryhmien kanssa, sellaisten jotka olivat vakavissaan Herran suhteen. En 300 hengen seurakunnan, vaan 10 teinin tai ehkä 10 aikuisen, jotka todella halusivat oppia ja kasvaa ja olivat rakastuneita Herraan.

Kertoessani Hänelle tuon tapahtui yhtäkkiä lataus henkeeni. Hetkessä Hän antoi minulle elävän kuvan seurakunnasta, jonne Hän tulisi meidät viemään, mutta se ei ollut Coloradossa. Se oli Tulsassa, Oklahomassa. Sanoin Hänelle: "VOI EI Isä, EI Tulsa. Siellä raamattukoulusta valmistuneet ovat kaupassa töissä, koska siellä on niin monia kristittyjä, ei siellä tarvita yhtään lisää!" Hiljaisuus, tarkoitan hiljaisuus. Taivas oli puhunut ja se siitä.

Soitin ystävälle, joka kuului erään suuren seurakunnan henkilökuntaan ja kuvasin Herran sydämessäni kuvaaman seurakunnan. Heti hän sanoi: "Tuo kuulostaa Victory Christian Centeriltä." Loppu, kuten sanotaan, on historiaamme. Me muutimme Tulsaan, minusta tuli ensin apulaisjohtaja ja sitten toiminnanjohtaja Victory Bible Instituteen, tuon seurakunnan raamattukouluun, ja lähdettyäni sieltä ja etsittyäni jälleen Herraa, Herra ilmestyi minulle ja käski ryhtyä toimimaan kotiseurakunnassa, missä me tänään olemme.

Pikku pojan lounas

Joh. 6:5:ssä noin 5.000 miestä + naisia ja lapsia käsittävä kansanjoukko kokoontuu kuulemaan Jeesusta. On päivällisaika ja Jeesus kääntyi Filippuksen puoleen ja kysyi: "Mistä ostamme leipää näille ihmisille syötäväksi?"

Se oli vilpiton kysymys Jeesuksen esittäessä ongelman Filippuksen harkittavaksi. Mutta heti seuraava jae sanoo: "Hän sanoi tämän koetellakseen häntä, sillä Hän tiesi mitä Hän aikoi tehdä." Sana 'koetella' merkitsee tässä 'testata', mutta pikemminkin 'osoittaa', mikä tarkoittaa tuoda esiin se usko, jonka Hän tiesi olevan Filippuksen sydämessä.

Tämä on aivan kuten se mitä Hän teki Aadamin suhteen - Hän tiesi, että aikoi tehdä Eevan, mutta Hän halusi Aadamin käyvän läpi tuon prosessin, jotta tämä kykeni päättämään siihen mihin Herra oli jo päättänyt; Adam tarvitsi kumppanin. Hän halusi Aadamin tuntevan itsensä ja tulevan omiin johtopäätöksiinsä. Hän ei koettele eikä kiusaa meitä pahalla, mutta Hän tarjoaa tilaisuuden osoittaa, sen mitä Hän tietää olevan sydämessämme.

Tässä Herra tiesi mitä Hän aikoi tehdä, mutta kolme evankeliumia sanoo Hänen kertoneen heille: 'Ruokkikaa te heidät'.* Jos luet evankeliumit, tämä tapahtuma tapahtui sen jälkeen, kun nuo 12 oli palannut parantamasta ja vapauttamasta ihmisiä Jeesuksen nimessä ja juuri sen jälkeen kun Jeesus (ja Pietari) oli kävellyt veden päällä ja he tajusivat tarkalleen, Kuka Jeesus oli. Hänen pyyntönsä ihmisten ruokkimisesta tapahtui sen näkemiseksi, olivatko he yhdistäneet auktoriteettinsa Hänessä ja sen mitä he olivat itse tehneet siihen asiaan, Kuka Hän oli ja sen tähden siihen, mitä he voisivat tehdä. He eivät tehneet niin. (*Matt.10:1/14:16, Mk 6:7/:37, Lk 9:1-10/:13)

Filippus ajatteli välittömästi rahaa: "Jopa *200 pennin arvosta leipää ei riittäisi siihen, että jokaisella heistä olisi edes pieni muru." Jae 7 (*200 pennin arvo vastaa 200 päivän palkkaa) Andreas, Pietari veli, sanoi hänelle: "Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä se on niin monien joukossa?"

Yksikään opetuslapsi ei pohtinut sitä, että he olivat juuri parantaneet parantumattomia tauteja ja karkottaneet riivaajia Hänen nimeään käyttäen, eivätkä he olleet pohtineet sitä, että Pietari oli juuri kävellyt veden päällä kuten Jeesuskin, ja tuuli ja aallot tottelivat Häntä. Kun Jeesus käsi heitä ruokkimaan ihmiset, Hän kaski heitä ajattelemaan laatikon ulkopuolella ja kulkemaan auktoriteetissaan - mutta he eivät olleet valmiita siihen, joten Hän huolehti asiasta.

Hän tietää, mitä tulee tekemään, mitä haluaa tehdä, mutta usein Hän odottaa, että me tiedämme itse, pohdimme, harkitsemme, vedämme johtopäätöksiä - käymme läpi prosessin, kunnes saamme epämääräisen lujittumaan sisällämme. Joskus Hän myös katselee ja odottaa nähdäkseen, nousemmeko tilanteen tasalle uskossa, jonka Hän tietää olevan meissä. Armo on siinä, että kun emme tee niin, Hän tiesi sen etukäteen ja on pitänyt asiasta huolen kuitenkin.

Onko sinulla koskaan ollut sellaisia aikoja, jolloin tiesit Herran katselevan sinua? Nuo olivat aikoja, jolloin Hän katseli sinun prosessoivan ja käyvän läpi prosessia saadaksesi selville oman sydämesi näkemyksen ja vetämään johtopäätökset, jotta Hän sitten voisi paljastaa huolenpitonsa.

Ensi viikolla; Hänen "Minä seuraan sitä, mitä päätät" - tahtonsa. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

www.cwowi.org ja muista kirjoittaa sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

**God's will, mine, does He care? #2,
Jumalan tahto, minun tahtoni, välittääkö Hän? osa 2**

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin, että monet kerrat odotamme Herran paljastavan tahtonsa, mutta Hän odottaa, että tiedämme tarpeemme, kuten silloin, kun Hän tiesi Itsessään, että Adam tarvitsi kumppanin, mutta Adam ei tiennyt sitä.

On aikoja, jolloin Hänellä ei todella ole täydellistä tahtoa meitä koskien, koska hyvin usein Hän on jo delegoinut tuon valinnan meille ja odottaa meidän päättävän. Kun Hän toi kaikki eläimet Aadamin luo nähdäkseen, miksi hän heidät nimeäisi, Hänellä ei ollut täydellistä tahtoa eläinten nimiä koskien, se oli Aadamin tehtävä, joka oli hänelle delegoitu. Hänelle kävi se mitä Adam valitsi: "Ja miten tahansa Adam nimesikään jonkin eläimen, se oli sen nimi." 1. Moos. 2:19

Hän usein paljastaa viisauden ja jokaiseen mahdolliseen suuntaan menemisen seuraukset, mutta usein asia on täysin meistä kiinni ja Hänen täydellinen tahtonsa on se, mitä tahansa me päätämmekin. Hämmennys meidän puoleltamme on se, että näemme vaihtoehdot ja haluamme Hänen kertovan meille, mitä tietä mennä, kun taas itse asiassa Hän odottaa meidän tekevän päätöksen.

Esimerkki nro1: "... Et tule pitämään siitä."

Viime kuussa olin asioita hoitamassa Tulsassa lounastunnin paikkeilla ja halusin pysähtyä jonnekin syömään korkeintaan puoleksi tunniksi ja kaipasin italialaista ruokaa. Kulmassa oli Zio's -niminen ravintola ja olin ajamaisillani sen parkkipaikalle, mutta ennen kuin tein niin, kysyin: "Mitä ajattelet siitä Isä?". Välittömästi kuulin: "Mikset söisi jossakin muualla, et tule pitämään siitä."

Syy siihen, miksi alun alkaen kysyinkään Häneltä, oli se, että olin keskellä kiireistä päivää ja halusin olla mahdollisimman tehokas, kun kotiin oli kaikkien asioiden hoitamisen jälkeen puolentoista tunnin ajomatka. En halunnut käyttää enempää kuin puoli tuntia lounaalla, joten ajattelin 'Onko siellä ennen pöytään istumista odottelua 20 minuuttia?'

Joten kun Hän sanoi: "Mikset söisi jossakin muualla, et tule pitämään siitä." Pidin sitä ehdotuksena, mutten minään muuan. Päätelin, että kuinka paha se voisi olla? Hengessäni ei ollut mitään 'raskasta' koskien terveyttäni tai turvallisuuttani, eikä mitään murehtimista, jos tekisin valinnan edetä oman suunnitelmani kanssa, mikä olisi ollut viite siitä, että Hänellä todella oli täydellinen tahto ja olisin toimimassa sen vastaisesti. Joten sanoin: "No, en ole ollut siellä pitkään aikaan ja se on nopeaa ja helppoa, joten menen vain sinne, jos se on OK, Isä." Ei tullut vastausta, vain hiljaisuus, muttei mitään murhetta hengessäni myöskään - joten menin sisälle.

Tilasin mozzarella-tikkuja, caesar-salaatin ja parmesaanikanaa

Ajattelin, että koska en ollut syönyt mitään aamiaiseksi ja söisin vain jotain pientä illalla, toimisoin epätereellisesti ja söisin yhden suuren aterian lounaaksi ja veisin syömättä jääneen osan aterialta kotiin seuraavaa päivää varten, LOL.

Söin juustotikut ja olin juuri lopettamassa salaattia kun tarjoilijatar toi parmesaanikanan - täydellisesti ajoitettu. Otin palasen kanapalan reunasta ja se maistui hiileltä, joten söin toisen palan toisesta kohtaa, ja se myös maistui hiileltä. Siinä vaiheessa käänsin sen ympäri ja näin, että annoksen pohja oli palanut karrelle ja kutsuin tarjoilijattaren paikalle. Sanoin hänelle, etten voinut syödä sitä, hän oli kauhuissaan, että kokki oli laittanut sen lautaselle, lupasi vaihtaa sen ja sanoi näyttävänsä sen johtajalle.

Sanoin hänelle, etten halunnut toista ja että olin riittävän kylläinen ja että minun täytyi lähteä, joten he vähensivät sen laskustani. Olin pian menossa maksaen yhdeksän dollaria, mutta annoin tarjoilijattarelle juomarahaa sen mukaan, mikä täysihintainen lasku olisi ollut, sillä ei ollut hänen syynsä, että kokki oli polttanut kanapalan ja sitten piilottanut sen. (Suoraselkäisyys vaatii sen, aivan kuten silloin kun käytät jotakin kuponkia ateriaan, jumalisesti menetellen maksa juomarahan sen mukaan, mikä hinta olisi ollut, ei sen mukaan, mitä alennettu lasku esitti, sillä tarjoilija teki yhtä lailla töitä eikä häntä pitäisi rangaista.)

Kävellessäni ulos sanoin: "No Isä, olit oikeassa, en pitänyt siitä. Mutta mitään vahinkoa ei tapahtunut, olen melko kylläinen kuitenkin pelkän salaatin ja juustotikkujen jälkeen."

Hän oli paljastanut toimintani seuraukset

Tuo oli tapaus, jossa tiesin etukäteen 'Et tule pitämään siitä', mutta olin myös hyvin nälkäinen, joten olin halukas käytettävissäni olevan ajan tähden menemään ravintolaan, missä tiesin, etten tulisi pitämään ruoasta. Punnitsin valinnan seuraamukset ja koska hengessäni ei ollut mitään joka olisi kertonut turvallisuuteni tai terveyteni olevan kyseessä, menin sinne kuitenkin. Etkö ole koskaan mennyt uuteen ravintolaan ottaen riskin, ettet ehkä pitäisi ruoasta?

Niinpä näemme Isän usein levittävän nähtäväksemme toimintamme seuraukset, mutta päätös on meidän.

Esimerkki nro 2: Paavalille näytetään, mitä hänen täytyy kärsiä, Apt. 20:22/21:11

Pian sen jälkeen kun Paavali tapasi Herran Damaskoon johtavalla tiellä, hänelle paljastettiin, mitä hän tulisi kärsimään, jos hän valitsisi kulkea Herran kutsumuksessa. Herra jopa kertoi tuon Ananiakselle, opetuslapselle, jonka Herra lähetti silloisen Saulus tarsolaisen luo tämän odottaessa jonkun laskevan kätensä ylleen, niin että saisi näkönsä takaisin:

"Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden." Apt. 9:15-16

Kun Saulus tarsolainen kohtasi Jeesus Nasaretilaisen tuona päivänä, se muutti täysin tulevan apostoli Paavalin teologian. Ja juuri silloin, noina varhaisina päivinä, Herra levitti hänen nähtäväkseen sen, missä tämä tulisi vaeltamaan - mutta kyse oli hänen valinnastaan sillä mukana olisi vainoa ja kärsimystä.

Vuosia myöhemmin Paavali oli päättänyt, että halusi olla Jerusalemissa helluntaina: "Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efesoksen ohitse sen sijaan, että viettäisi aikaa Aasiassa (osavaltio, jossa Efesos sijaitsi), koska hän halusi kiirehtiä, niin että jos mahdollista, hän voisi olla Jerusalemissa helluntaina." Apt. 20:16.

Huomaa, että Paavali tekee nämä päätökset. Ei ole mitään näkyä miehestä Jerusalemissa sanomassa 'Tule tänne ja auta meitä', niin kuin hänelle oli tapahtunut, mikä oli johdattanut hänet Kreikkaan*. Tässä on kyse vain siitä, että Paavali haluaa vieraila Jerusalemissa Helluntaina.

Ja kuitenkin kaikkialla, minne Paavali menee, hän sanoo tämän: "Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa. Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja

ahdistukset minua odottavat. En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni..."* (Apt. 16:9, 20:22-23)

Paavalilta ei jäänyt ymmärtämättä Jumalan tahto, vaikka on selvää, että Paavali on se, joka tekee suunnitelmat mennä, ei Jumala. Mutta kyse oli Paavalin valinnasta, koska hän oli tiennyt uudestisyntymisestäään saakka, että hän tulisi kärsimään. Hän tiesi, mihin hän oli astumassa, kun profeetta Agabus lopulta kertoi yksityiskohdat: " "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen (jonka vyö tämä on) juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin'..." Apt.21:11

Juuri noin tapahtui tarkalleen, ja lopulta se johti Paavalin oikeudenkäyntiin ja teloitukseen Roomassa. Mutta hänelle oli näytetty alusta lähtien Jeesuksen opetuslapsiksi tulemisen päätöksensä seuraukset, ja kuitenkin hän valitsi sen tien.

'Jumalalle huutamisen' kulttuuri

On olemassa sellainen seurakunnan kulttuuri, joka harjoittaa Jumalalle huutamista, kirkumista ja kiljumista kaiken voimin joko kutsuakseen Hänet alas tai antaakseen Hänen tietää, kuinka tosissaan he Häntä haluavat. Sen tuloksena he odottavat Jumalan olevan aivan yhtä kovaaänisen, yhtä selkeän tahdossaan, ja he odottavat Hänellä olevan 'täydellisen tahdon' kaikissa asioissa, pohtimatta koskaan sitä, että jotkut päätökset ovat meidän tehtävissämme, ja Hän tulee yhtymään siihen, riippumatta siitä mitä me valitsemme. Sitä ajatusta, että Adam saattoi nimetä eläimet miten tahansa hän halusikin ja Jumalalle se kävisi, ei koskaan pohdita modernissa elämässä. Mutta joskus Hän vain ODOTTAA nähdäkseen, mitä me tulemme tekemään.

Useimmiten Herra ei huuda, Hän paljastaa kuiskauksin syvällä sielussamme jokaisen pohtimamme polun seuraamukset ja seuraukset, ja sitten tulee olemaan täysin läsnä kanssamme siinä määrin, kuin mitä jokainen tekemämme päätös sallii Hänen olla.

"On niitä, jotka väittävät, että on mahdotonta tietää, mitä meidän on määrä tehdä tai määrä olla. Mutta ihmisillä, jotka sanovat noin, on taipumus elää sellaista Jumalaa varten, joka huutaa, ja heiltä jää täysin huomaamatta se, joka kuiskaa." Elokuvesta "Finding Normal" ("Normaalin/Normal-kaupungin löytäminen)

Ensi viikolla: kumppanin valitseminen, syntyvyyden säännöstely, rikosoikeus, raha-asiat ja muuta. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

**God's will, mine, does He care? #3,
Jumalan tahto, minun tahtoni, välittääkö Hän? osa 3**

Hei kaikki,

Jatkan kertomista niistä päätöksistä, jolloin odotamme Herran näyttävän meille, mitä Hän haluaa, mutta itse asiassa monesti Hänellä ei ole mitään täydellistä tahtoa, koska Hän on

delegoinut tuon päätöksen meille. Tässä joitakin keskeisiä päätöksiä, jotka on delegoitu meille: rikos & rangaistus, mitä syömme, avioliitto.

Ilmiselvästi voimme pyytää, että Hän on mukana asiassa viisauden ilmaisemisella, mutta päätökset pysyvät meidän tehtävinämme. Tässä kirjoitussarjassa on kysymys sen tietämisestä, koska tehdä päätös ja koska odottaa Häntä. Mutta ensin...

Saatatte muistaa 1. Moos. 1:29-30:sta, että luomisen aikoihin sekä ihminen että eläimet olivat kasvissyöjiä ja Jumala käsitteli henkilökohtaisesti rikokset, kuten nähdään sekä Kainin että Lemekin tapauksessa. (1. Moos. 4:6-16, 23-24)

Suuri muutos

Mutta tuo kaikki muuttui Nooan tulvan jälkeen, sillä kun hän tuli ulos arkista, Herra lupasi ensiksi, ettei koskaan antaisi koko maapalloa tulvan varaan. Ja sen jälkeen Hän delegoi kaksi asiaa ihmiselle samalla kun uudisti kolmannen osana sitä, mitä kutsutaan Nooan liitoksi 1. Moos. 9:1-7:ssä.

Nooalle ja ihmiskunnalle Hän uudisti aivan ensimmäisen delegointinsa 1. Moos. 1:28:sta, kun Hän käski Adamia ja Eevaa olemaan hedelmälliset elämässä, lisääntymään, hallitsemaan hyvinä huoneenhaltijoina eläimiä ja luomakuntaa. Hän uudisti tämän Nooan kohdalla.

Ne kaksi uutta delegoitua asiaa olivat: Saatte syödä eläimiä ruoaksi (mutta teen jutun reiluksi tekemällä eläimet teitä pelkäämään), ja jos ihminen vuodattaa ihmisen verta, ihmisellä on oikeus vaatia tuon henkilön verta.

Aina lähtien siitä kun Nooa tuli ulos arkista, meillä on ollut vapaus syödä mitä tahansa eläintä, vastuu käsitellä rikosta ja rangaistusta, ja vastuu määrittellä, kuinka meistä tulee hedelmälliset ja lisääntymme maan päällä.

Ruokavalio

Meillä on vapaus syödä kaikkea, mutta myöhemmin Mooseksen laki määritteli Israelille eläimet, joita olisi terveellistä syödä ja eläimet, jotka eivät olisi terveellisiä, sekä puhtaanapitolait (kuten käsien pesu) ja muita yksityiskohtaisia lakeja, jotka rakentuivat Nooan liiton vapaudelle syödä lihaa.

Rikos ja rangaistus

Ihmiskunnalla on vastuu rikoksesta ja rangaistuksesta ja jälleen myöhemmin tullut Mooseksen laki määritteli yksityiskohtaisesti Israelille monia tarkkoja säännöksiä aina kuolemanrangaistuksesta vähäisempiin rikoksiin asti, jotka vaativat vain sakkoja. Se ei kuitenkaan tarkoita, että jokainen kuoleman arvoinen rikos vaatii syyllisen kuoleman, esimerkiksi:

Joosef olisi voinut teloittaa Marian aviorikoksesta, josta oli säädetty kuolemanrangaistus, mutta hän aikoi olla nostamatta syytettä ja vain hiljaisesti erota Mariasta, koska, kuten sanotaan: "Hän oli hyvä mies eikä halunnut tehdä Mariasta julkista esimerkkiä." (Matt. 1:19)

Jeesus myös osoitti armoa aviorikoksesta tavatulle naiselle Joh. 8:ssa opettaen hänelle, että Hän antoi naiselle tuon tapauksen anteeksi, mutta käski "menemään ja olemaan tekemättä enää syntiä." (Joh. 8:11)

Mutta Jeesus ei kumonnut Nooan liittoa, joka delegoi ihmiselle rikoksen ja rangaistuksen: Todistuksena siitä on, että jokainen kansakunta edelleen laatii omat lakinsa rikoksesta ja rangaistuksesta, ja ihmiskunta edelleen syö kaikenlaisia olentoja, ja jatkaa lisääntymistä poikki maan piirin.

Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää; erikseen ja yhdessä

Mooseksen laki ja jopa Uusi testamentti selostavat yksityiskohtaisesti 'olkaa hedelmälliset' - ilmausta, kun Paavali sanoo vain yhtenä esimerkkinä, että jos emme pidä huolta omistamme, se on pahempaa kuin olla epäuskoinen*, ja on toisia kehotuksia, että meidän odotetaan olevan vastuussa elämästämme työn tekemisen kautta. Toiset jakeet koskien hedelmällisenä olemista pitävät sisällään sen, että työntekijät tekevät työnsä kuin tekisivät työtä Herralle, kristityt pomot pitävät työntekijöitään tasa-arvoisina Kristuksessa, ja muita sellaisia asioita. * (1. Tim. 5:8, Kol. 4:1, Ef. 4:28, 6:4-6)

Ja tietysti 'olkaa hedelmälliset' liittyy myös lisääntymiseen, mikä osoittaa jälleen tämän olevan meidän vastuullamme, ja tuossa delegoidussa auktoriteetissa on suuri vapaus. Jeesus jopa sanoi Matt. 19:12:ssa, että on joitakin 'eunukkeja', jotka ovat syntyneet olemaan naimattomia kohdusta saakka, ja jotkut ovat tehneet valinnan Herralle pysyä naimattomina. Paavali oli naimaton ja sanoi, että hän toivoi evankeliumin tähden, että useammat olisivat, mutta jokaisella ihmisellä on oma armonsa Jumalalta tuossa asiassa. Mutta hän sanoi kyllä, ettei pidä tarkoituksellisesti olla epäuskoisen aisapari, ja antoi ohjeita niille, jotka olivat jo naimisissa, kun tulivat Kristuksen luo ja havaitsivat olevansa epäuskoisen aisaparina avioliitossa. (1. Kor. 7:7, 2. Kor. 6:14, 1. Kor. 7:12-16)

Meillä vapaus päättää

Niinpä jokaisen asian kohdalla, jossa ihmiskunnalle on delegoitu auktoriteetti, vallitsee suuri vapaus, ja Herra toimii niiden rakenteiden sisällä, jotka ihminen Hänelle antaa, sillä nuo rakenteet ovat ihmisen luotavissa, jolloin jokainen maa tarjoaa ainutlaatuisia ruokia, ainutlaatuisia lakeja rikoksesta ja rangaistuksesta, ja ainutlaatuisia avioliittotapoja. Jumala käski ihmisten alussa täyttää maan, ja myös Hän yrittää täyttää maan. Sen tähden Hän tulee työskentelemään minkä tahansa ihmisen pystyttämän rakenteen sisällä siinä määrin, kuin tuo rakenne sallii Hänen toimia.

Ja eri rakenteet antavat Hänelle vapautta eriasteisesti, kuten kotiseurakunnalla on tietyn asteen vapaus mennä sen virtauksen mukaan, mitä Hän haluaa jossakin kokoontumisessa, kun taas auditoriossa, jossa ei koskaan juttu muutu: neljä laulua, kolehti, viesti ja äkkiä ulos ovesta jotta lyödään alkuseurakunta buffetiin ehtimisessä, on enemmän rajoituksia. Mutta Hän työskentelee jokaisessa siinä laajuudessa, kun me sallimme Hänen tehdä niin.

Ja jotkut liikeyritykset antavat kristityille suuren vapauden, toiset eivät. Jotkut avioliitot antavat Herralle paljon vapautta niissä, toiset eivät. Mutta ruoka, rikos & rangaistus, ja avioliitto ovat meidän vastuullamme ja Hän pyrkii täyttämään jokaisen delegoidun rakenteen siihen laajuuteen saakka kuin jokainen rakenne sallii Hänen sen täyttää.

Kun Herra asetti Aadamin puutarhaan ja käski häntä viljellä sitä, Hän ei roikkunut Aadamin olan yläpuolella kertomassa tälle, minne HÄN halusi jokaisen kasvin siirrettävän - Hän salli Aadamin tehdä niin kuin tämä halusi. Ja olen vakuuttunut, että heti kun Eeva näki kuinka Adam oli järjestänyt puutarhan, hän välittömästi ryhtyi järjestelemään siitä uudelleen enemmän itseään miellyttäväksi - ja Herra viisaasti pysytteli asiasta ulkona!:)

Kuinka tämä toimii todellisessa maailmassa

Ensin vastuuvapauslauseke - elämässä tapahtuu asioita, jotka ovat hallintamme ulkopuolella, sillä olemme vajavaisella planeetalla. Ei ole yhtä ainuttakaan avainta, joka vastaa jokaiseen kysymykseen miksi tämä tai tuo tapahtuu ihmisille. Kuten Barb on sanonut: "Kun pääsen taivaaseen, minulla on paljon kysymyksiä Herralle." Eiköhän meillä kaikilla.

Mutta karkeina yleistyksinä:

Ruokavalio - voimme syödä mitä tahansa haluammekin, sen tähden olemme vastuussa sen seurauksista, olivatpa ne hyviä tai huonoja, mitä kehoomme laitamme, ja jokainen keho reagoi eri tavalla eri ruokiin. Sanotaan vaikka, että joku on 4 jalkaa pitkä (1,2 m) ja painaa 300 paunaa (136 kg).

Hän saattaa rakastaa Jumalaa, mutta kun hän on sairaalassa sydän/keuhkovaivojen, diabeteksen, kuluneiden polvi- ja lonkkanivelten takia ja huutaa Herran puoleen parantuakseen, Hän tavallisesti johdattaa hänet takaisin samaa tietä, jota hän tuli tuohon tilaan, jotta saisi tuon parantumisen. Herra ei aio napata hänestä pois paunoja tai parantaa hänen sydänvaivaansa - Herra käyttää ihmisen välineitä ja teknologiaa - mutta hän saattoi itsensä tuohon tilaan ja ainoa ulospääsytie on laihduttaa - Herra toimii sen sisällä, mitä Hän meille delegoi. Mitä kylvämme, sitä korjaamme.

Rangaistus - Jos joku on syyllinen tai viaton ja vankilassa, Herra ei aio puuttua asiaan ja ohittaa järjestelmää. Hän toimii systeemin sisällä, koska Hän delegoi ihmiskunnalle muinoin Nooan aikana laatia lait rikoksesta ja rangaistuksesta. Hän toimii systeemin sisällä ja systeemin kautta, mikä voi viedä vuosia jotta muutos tulisi tuon ihmisen kohdalla hänen saadessa jossain määrin armoa.

Nyt tulemme avioliittoon...

Ja minulta on tila loppunut... ensi viikkoon sitten! Siunauksin,

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

**God's will, mine, does He care? #4,
Jumalan tahto, minun tahtoni, välittääkö Hän? osa 4**

Hei kaikki,

Kun olin high schoolin viimeisellä luokalla, äitini kehotti minua hyvin vahvasti ja alituisen katkaisemaan seurusteluni Barbin kanssa, koska olisin pian lähdössä collegeen ja tulisin

tapaamaan satoja tyttöjä college-vuosieni aikana. "Meressä on paljon kalaa, mistä tiedät, että HÄN on SE OIKEA sinulle?"

Särjin Barbin sydämen

Se kuulosti viisaalta, joten särjin Barbin sydämen ja sanoin hänelle, että meidän täytyi lopettaa seurustelu. Tiesin aiheuttavani syvää tuskaa, koska olimme sanoneet 'Rakastan sinua' ja tarkoittaneet sitä, mutta äiti ei millään hellittänyt neuvostaan... Olin 17.

Seuraavan vuorokauden ajan ajattelin asiaa perusteellisesti ja jopa rukoilin vähän, mutta taivas oli vaiti. Ei Isä eikä Herra sanonut mitään, mikä oli turhauttavaa, mutta tiesin päätöksen olevan minun tehtävänäni, ei Hänen. Tiesin, että kyse oli omasta valinnastani ja joko kärsisi seuraukset tai korjaisin edut oikean kumppanin valitsemisesta.

Asian punnitseminen

Yhtäältä oli äidin 'enemmän kalaa meressä' - perustelu. Toisaalta tunsin Barbin hyvin - kaiken, mitä hän oli lapsena käynyt läpi, kaikki hänen unelmansa ja pyrkimyksensä, ja että hän tulisi olemaan omistautunut ja uskollinen vaimo ja äiti. Hän tunsu myös minut, kaiken sen mitä olin käynyt läpi ja että olisin omistautunut, uttera ja uskollinen aviomies ja isä. Tiesimme, että voisimme rakentaa elämän yhdessä.

Alkaakseni alusta tajusin, että minun täytyisi löytää tyttö, joka rakasti Isää Jumalaa kuten minä, mikä pienensi mahdollisten kumppanien joukkoa merkittävästi. Sitten ajattelin sielun asioiden työstämistä - mitä halusimme elämässä, mistä pidimme ja mistä emme. Barbilla ja minulla klikkasi siinä, että kumpikin rakastimme Jumalaa, että rakastimme luontoa, kuinka näimme tulevan perhe-elämän. Ja olimme vastakohtia useilla alueilla, mikä oli auttanut meitä kasvamaan ihmisinä ja Herrassa - olimme oppineet kuinka väitellä, kuinka huutaa toisillemme ja sitten luovuttaa, ja tunsimme vahvuutemme ja heikkoutemme.

Yhtäkkiä tajusin, että tulisin vertaamaan jokaista koskaan kohtaamaani tyttöä Barbiin ja tajusin, että kaikki se, mitä halusin, oli juuri hänessä. Tajusin, että riippumatta siitä, kenet kohtaisin tulevaisuudessa, hän saattaisi olla sydämen suhteen Barbin veroinen, mutta hän ei tulisi koskaan olemaan Barbia parempi. Tuohon päädyttyäni ajoin Barbin kotiin, pyysin anteeksi, me kumpikin itkimme, vahvistimme rakkautemme toisiamme kohtaan ja olemme siitä lähtien olleet yhdessä.

Avioliitto - Herra ei hoida deittipalvelua

Jatkan siitä kertomista, kuinka Herra delegoi meille sen, että päätämme joitakin asioita ja tänään aiheena on, kuinka 'olemme hedelmälliset ja lisääntymme'. Joissakin kulttuureissa on järjestettyjä avioliittoja, jotka vanhemmat ovat järjestäneet melkein syntymästä lähtien. Joissakin vaaditaan kylän vanhinten hyväksyntää. Ruutin kirjassa Ruuti kosii Boasta levittämällä tämän viitanhelman ylleen*, mikä on se mitä sulhanen tekee morsiamelle juutalaisessa hääseremoniassa, mikä viittaa siihen, että nainen on nyt miehen suojan alla. Ruut (ja Noomi) olivat rohkeita naisia! * (Ruut 3:4-11)

(En voi olla kertomatta vähän nippelitietoa siltä varalta, että olet tietämätön asiasta. Miksi Boas oli halukas ottamaan moabilaisen vaimon? Se johtui siitä, että Boasin äiti oli moabilainen - tunnistat hänen nimensä: Rahab, entinen portto Jerikosta, joka auttoi vakoilijoita. Matt. 1:5 sanoo hänen asettuneen Israeliin (ottaen heidän Jumalansa omaksi Jumalakseen kuten Ruut teki) ja hän meni naimisiin Salmonin kanssa. Heillä oli poika Boas, joka meni naimisiin Ruutin kanssa. Kertomus on myös tärkeä siksi, että Ruut 3:21-22/Matt. 1:5 kertovat meille

Ruutin/Boaksen saaneen Obedin, jolla oli poika nimeltä Iisak, jolla oli poika nimeltä Daavid. Se tekee Ruutista Daavidin isoäidin, ja Rahab oli Daavidin isoäidin äiti.)

Onko olemassa 'sitä oikeaa'

Monet raamattukoulun opiskelijat, teinit nuorten ryhmissä ja ihmiset netissä kysyvät minulta, olenko sitä mieltä, että Jumalalla on vain yksi ihminen, jonka kanssa Hän haluaa jonkun avioituvan, ja jos häneltä menee ohi tuo yksi tilaisuus, onko hän tuomittu olemaan koskaan menemättä naimisiin tai onko hän Jumalan tahdon ulkopuolella, jos hän avioituu jonkun toisen kanssa? Sanon heille ei, kumppanin löytäminen on meidän tehtävämme, ei Jumalan. Ja jossakin elämänvaiheessa saatat rakastua yhteen ihmiseen, mutta toisessa elämänvaiheessa se olisi toinen henkilö.

Voiko Hän auttaa? Kyllä. Voiko Hän antaa viisautta ja syvää ymmärrystä tuosta toisesta ihmisestä ja omasta itsestämme auttaakseen meitä tekemään viisaita päätöksiä? Kyllä. Jos otat Hänet mukaan päätöksentekoon, voiko Hän jopa antaa todistuksen hengessasi tai muuten viitata sinulle, kuka voisi olla oikea ihminen sinulle? Kyllä.

Henkesi voi olla viehättynyt jostakusta

Silloin kun Barb ja minä olimme teinejä, eräs ystäväni meidän 'rukous ja ylistys' -ryhmässämme tuli luokseni erään ryhmässämme olevan tytön suhteen, josta hän oli viehättynyt. Hän sanoi, että samalla kun tyttö oli nätti, poika tunsu syvällä sisällään viehtymystä tyttöä kohtaan. Tuona samana päivänä minun tietämättäni tuo sama tyttö tuli Barbin luo tuosta ihan samasta pojasta puhumaan. Tyttö sanoi, että poika oli kivannäköinen ja muuta, mutta syvällä sisällään tyttö tunsu vetoa pojan puoleen.

Erikseen kerroimme kummallekin, että kyse oli hänen hengestään, ja hänen henkensä tunnisti jotakin tuossa toisessa henkilössä, josta hän oli viehättynyt, sekä neuvoimme kumpaakin viemään asian loppuun saakka ja oppimaan tuntemaan toisensa ja katsomaan, mitä tapahtuu. He toimivat näin ja ovat yhä tänä päivänä naimisissa!

Henkesi antaa todistuksen tai on viehättynyt ...

Noissa tapauksissa käy niin, että jonkun henkilö pitää tai on viehättynyt toisen ihmisen hengestä samanlaisen persoonallisuuden, elämäntehtävän tai sydämen lahjojen takia. Kyse on samasta asiasta, joka tapahtui eräänä päivänä, kun eräs raamattukoulun oppilas tuli toimistooni kyynelissä kysellen, miksi hän herkistyi niin kun kuunteli tuona päivänä kappelissa puhunutta lähetystyöntekijää. Kysyin tytöltä, mihin hänet oli kutsuttu, ja hän vastasi 'lähetystyöhön'. Sanoin hänelle, että hänen henkensä tunnisti sen kutsun ja Hengen tuossa lähetystyöntekijässä ja antoi todistuksen ja sen tähden tyttö oli niin tunteensa vallassa - heillä oli sama kutsu.

Mutta se että on viehättynyt tai jopa rakastaa jonkun ihmisen henkeä ei tarkoita sitä, että teidän on määrä mennä naimisiin. Niin saattaa käydä, jos kaikki muut asiat ovat oikein - mutta on tullut monia rakkausjuttuja ja särkyneitä sydämiä siksi, että joku tunnistaa omassa hengessään viehättyneen toisen ihmisen henkeä kohtaan ja tulkitsee sen väärin Jumalan viestiksi. Ainoa tapahtunut asia on se että heidän henkensä on viehättynyt toisen ihmisen hengestä.

Mitä tapahtuu on se, että ihminen rakastaa toisen henkeä ja usein hänen piileviä kykyjään, jotka hän näkee tämän hengessä, ja tekevät kompromissin sielun, ruumiin ja luonnollisen elämän alueilla ajatellen, että Jumala kyllä hoitaa kaiken paremmaksi. Ja olen nähnyt

tilanteita, joissa sinkku tai naimisissa oleva mies/nainen viehättyy jostakusta naimisissa olevasta miehestä/naisesta hengessään. Ja sen jälkeen tämä järkeilee, että meni naimisiin väärästä syystä (tavallisin peruste, jota syytetään, on himo), joten heillä on rakkausjuttu, joka tuhoaa ainakin yhden ja jopa kaksi avioliittoa - kaikki tämä siksi, koska hän ei tiennyt, että hänen henkensä voi antaa todistuksen toisen ihmisen hengestä, mutta ei ollut Jumalan tahto tehdä aviorikosta.

Henkesi antaa todistuksen ihmisestä, jolla on samanlainen persoonallisuus, kutsu, lahjoja tai joka on samalla aaltopituudella hengellisesti, mutta se ei tarkoita Jumalan sanovan, että hän on kumppanisi. Rakasta tuon ihmisen henkeä, mutta pidä ihmissuhteet niissä rajoissa, jotka Jumala on tarkoittanut, että Hänessä luonteensa puolesta kypsät ihmiset pitävät.

"Minusta viehättyminen ymmärretään liian usein väärin niin, että kyse olisi siitä oikeasta."
Elokuvasta *Morsian karkuteilla*

Kaiken sen, mikä on eettistä, moraalista, laillista ja oikein, muodostamissa puitteissa Jumala voi johdattaa miehen ja naisen suhteeseen, jos he ovat hengessään viehättyneitä toisistaan, mutta sieluun, ruumiiseen ja luonnolliseen elämään kuten työhön ja perheeseen liittyvät kysymykset ovat mukana kuvassa. Usein ihmiset, jotka ovat kolmekymppisiä tai vanhempia, haluavat mahdollisen kumppanin sopivan heidän huolellisesti rakennettuun elämäänsä sekä täyttävän kaikki vaatimukset 20-kohtaisessa 'puoliso' - luettelossa.

Mutta kumppanin löytäminen merkitsee sitä, että ihmisen täytyy olla valmis asettamaan henkensä alttiiksi tuon toisen puolesta. Tämä saattaa merkitä sitä, että elämä jota nyt elät, menee täysin uuteen järjestykseen, jollei peräti tule puretuksi tullakseen tehdyksi uudelleen tuon toisen ihmisen elämän osatekijöistä. Mutta koska tuo on tuntematonta, monet haluavat mieluummin jatkaa uraansa tai palvelutehtäväänsä sellaisena kuin ovat sen sijaan, että riskeeraisivat sen, mitä pitävät sen alas repimisenä, minkä rakentamiseksi he ovat niin ankarasti työskennelleet.

Eräs pariskunta kävi toimistossani avioliittoon aikovien valmennuksessa ja eräässä tapaamisessa kanssani he tuskin puhuivat toisilleen. Heidän istuessaan eri tuoleissa kädet puuskassa kylmiä katseita toisilleen heittäen ongelma tuli esiin. Oliko se uskottomuus? Oliko se salainen synti? Oliko se valehtelu rahankäytöstä? Ei, kyse oli oikeasta tavasta ladata tiskikone. Lopettaisivatko he suhteensa tiskikoneriidan vuoksi?

Minulta loppui tila - ensi viikolla tiskikonetarina, ja rahasta jatkaessamme puhumista aiheesta Hänen tahtonsa, meidän tahtomme, välittääkö Hän? Siunauksin,

John Fenn

God's will, mine, does He care? #5
Jumalan tahto, minun tahtoni, välittääkö Hän? osa 5

Hei kaikki,
Lopetin viime viikolla puhuen pariskunnasta, joka oli valmis purkamaan kihlauksensa siitä syystä, että he kiistelivät siitä, kuinka täyttää tiskikone. Tänään puhutaan siitä, milloin Herra saattaa kytkeä Itsensä mukaan päätökseen, joka on meidän tehtävämme paljastaakseen Oman tahtonsa.

"Näin sanoo Herra", tiskikoneesta?

"Tiskikonepariskunta" halusi minun antavan heille profeetallisen sanan Herralta siitä, kuka oli oikeassa - kuinka Jumala halusi tiskikoneen täytettävän. He olivat erittäin yllättyneitä kuullessaan vastaukseni, että Hän ei todellakaan välittänyt. He ajattelivat virheellisesti, että Hänellä olisi täydellinen tahto jokaisen asian suhteen elämässä.

Kerroin heille, että Häntä kiinnosti vain, jos tietyllä tavalla koneen täyttäminen saattaisi johtaa jonkun loukkaantumiseen tai olisi vastoin rakkautta, siinä tapauksessa Hän saattaisi antaa vaikutelman toiselle heistä olla täyttämättä sitä tuolla tavoin tai paljastaa, että koneessa oli jotakin vikaa. Puhuessamme siitä, kuinka jonkin asian tekeminen eri tavalla ei väistämättä merkitse sitä, että toimitaan väärin, se on vain eri tapa kuin se millä hän itse olisi toiminut, ja tärkeä asia on olla rikkomatta rakkautta vastaan, he antoivat toisilleen anteeksi ja tekivät kompromissin. He ovat naimisissa vielä tänäänkin, yli 15 vuotta myöhemmin.

Huomatkaa mitä sanoin - Hän ei kerro heille luonnollista järjestystä siitä, kuinka tehokkaimmin täyttää tiskikone, mutta Hän tulee konfliktiin mukaan JOS rakkautta vastaan rikotaan. Herra ei välittänyt siitä, että sulhanen ajatteli morsiamensa täyttävän tiskikoneen väärin, Hänen huolenaiheensa oli se, että heidän kypsymättömyytensä rikkoi rakkautta vastaan.

Hyvin usein Herralla ei ole täydellistä tahtoa luonnollisessa tehtäviä päätöksiä varten, mutta Hänellä on aina täydellinen tahto Hengen päätöksiä varten - rakkaus.

Barbin ja minun ollessani vastanaineita muistan samantapaisen konfliktin. Barb oli keittiössä päivällistä laittamassa ja sanoi: 'Roskis on täynnä'. Sain jotain välkkyä kuten 'Entä sitten?' Tilanne kiihtyi siitä - "No tyhjä se! Ole kiltti." Ajattelematta lausahdin toisen välkyn vastauksen, joka vain kiihdytti keskustelua melkein ydinsodan tasolle: "Sinä täytit sen, joten sinä myös tyhjänsä sen! Muru!" ikään kuin 'murun' lisääminen kätkesi äänessäni olevan passiivis-aggressiivisen itsepäisyyden - ja sain noin jatkaessani Raamatun lukemista - Minähän olin loppujen lopuksi hengellinen, eikä minua voinut häiritä sellaisilla vähäpätöisillä asioilla kuten roskiksen tyhjentäminen.

Kohdassa, jossa ydinsodan syttymistä merkitsevän napin painaminen oli lähellä, Barb sanoi äänellä, jonka volyymi oli noussut kahdeksaan kymmennumeroisella asteikolla: "No, meillä isä oli aina se joka tyhjänsä roskiksen, joten edellytän sinun tekevän sen." Vastasin volyymitasolla yhdeksän kymmenestä: "No, meillä se, joka täytti roskiksen, tyhjänsä sen myös!!!"

(Välttääkseen olemasta se, joka täytti roskiksen, riippumatta siitä, kuinka täynnä se oli, saattoi aina tunkea siihen vähän lisää, jos seiso roskiksen päällä ja työnsi alaspäin sisältöä reunan alapuolelle ja siten väitti, ettei se ollut vielä täysi.). Niinpä nousin polkeakseni roskiksen sisältöä, jotta voisin väittää, ettei se enää ollut täysi.

Herra ei todellakaan välittänyt siitä, kuka tyhjänsä tuon roskiksen...

Hän ei välittänyt meidän roskiksestamme ellei tai ennen kuin rakkauden piirteitä vastaan oltiin rikkomassa. Ja tässä kohtaa Raamatun kohtia alkoi tulla mieleeni kuin ärsyttävä hyttinen, joka inisee kasvojen edessä: "Aviomiehet, rakastakaa vaimojanne niin kuin Kristus rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä sen puolesta" ja "Niin myös tulisi miesten rakastaa vaimojaan kuten he rakastavat omaa ruumistaan; hän joka rakastaa vaimoaan, rakastaa myös

itseään." Ja "Aviomiehet, osoittakaa kunnioitusta vaimollenne... niin että rukouksenne eivät esty..." Ef. 5:25-28:sta ja 1.Piet. 3:7:stä.

NOIN Isä paljasti tahtonsa roskiksen suhteen - Hän ei välittänyt siitä, kuka tai kuinka tai koska roskis tuli tyhjennetyksi, Hänen kiinnostuksensa roskiksemme ulottui vain siihen, että rakkautta vastaan oltiin rikkomassa. Ja minun täytyy kertoa teille, kuka voitti tuon taistelun: Rakkaus. Yli 36 aviovuoden jälkeen olen yhä Roskismies!

Herralla ei ehkä ole täydellistä tahtoa siitä, valitsetko asua huoneistossa A tai huoneistossa B. Se on sinun päätöksesi ja Hän pysyy hiljaa A vai B -vaihtoehdon kertomisen suhteen. Hänen kiinnostuksensa auttaa sinua valitsemaan koskee rakkautta - tuntuuko huoneisto A vai B sinusta rauhallisemmalta, turvallisemmalta, kodilta? Hän antaa sinulle rauhan ja tyyneyden tuntemuksen henkeesi, sillä se liittyy rakkauteen ja kaikkiin rakkauden ominaisuuksiin - rauhaan, turvallisuuteen, suojaan, ja sen jälkeen kätevytyteen - kumpi, jos se ei olisi kätevä työn tai ostosten kannalta esimerkiksi, saattaisi aiheuttaa stressiä, mikä rikkoo rakkautta vastaan, joten Hänen kiinnostuksen kohteensa on sen paljastamisessa sinulle, kumpi huoneisto tuottaisi sinussa vähemmän stressiä - mikä vaihtoehto rikkoo vähiten rakkauden ominaisuuksia vastaan. Ja heti kun Hän paljastaa nuo hengelliset elementit, SITTEN Hän jättää sinulle ratkaisun tekemisen A:n ja B:n välillä.

Kumppani: Hän paljastaa sinulle tärkeät asiat sydämessäsi ja mahdollisissa kumppaneissa olevat piirteet samalla kun antaa sinun päättää, mitä teet noiden oivallusten suhteen. Hän ei valitse 'tuota ihmistä' tai 'tuota ihmistä', mutta Hän paljastaa jokaisen ihmisen sydämen sinulle hengessäsi, ja sen jälkeen antaa sinun päättää, kenet oppia tuntemaan paremmin. Heti kun tunnet hänen henkensä, voit sitten oppia tuntemaan hänen sielunsa ja nähdä, haluatteko kumpikin käymään jutun läpi avioliittoon saakka.

Ruoka: Sen tähden Paavali kirjoitti epäjumalille uhratusta lihasta 1. Kor. 10:23-33:ssa ja Room. 14:ssä - Paavali ei kertonut heille, että on Jumalan tahto syödä tätä tai olla syömättä tuota, hän sanoi, että jos olet aterialla veljen tai sisaren kanssa, jonka mielestä aiemmin epäjumalalle uhratun lihan syöminen on syntiä, niin sitten hänen tähtensä älä syö sitä. Jumala ei välitä, mitä syöt, vaan tulee tapahtumaan mukaan vain, jos rakkautta vastaan ollaan rikkomassa. SITTEN Hän tulee mukaan ja SIITÄ tulee Hänen ilmoitettu tahtonsa. Niinpä Paavali sanoi, että jos tulet loukkaamaan syömällä lihaa kun olet tuon veljen tai sisaren seurassa, syö sen sijaan vihannesruokaa.

Päätöksiä, päätöksiä

Niin suuressa osassa modernia seurakuntakulttuuria kaikki hengellistetään. Ei kerrota, tullaanko tilaisuuteesi, vaan "rukoilen asiaa." (Käännös: ei, hän ei tule olemaan paikalla) Onko Jumalalla täydellinen tahto sen suhteen, hyväksyykö joku kutsusi vai ei? Jos hän rikkoo rakkautta vastaan jättämällä tulematta koska esim. häntä ärsyttää jokin asia, jonka sanoit puoli vuotta sitten, niin sitten Jumala usein itse asiassa johdattaa hänet tulemaan, jotta hän voi kasvaa Herrassa. (Mutta usein hän toimii Jumalaa vastaan eikä ilmesty paikalle) Mutta muuten Hän ei todellakaan välitä.

Olemme kaikki olleet turhautuneita Herraan, kun meillä on tärkeitä päätöksiä tehtävänä ja kuitenkin Hän on täysin hiljaa tuolla alueella samalla käsitellen meitä sen suhteen, että antaisimme anteeksi perheenjäsenelle, joka on suuttanut meidät tai jonkin aivan rukoilemaamme asiaan liittymättömän jutun suhteen, kun me tarvitsemme vastausta TUOLLA

alueella! Miksi Hän on hiljaa tärkeiden luonnollisten päätösten suhteen, jotka meidän täytyy tehdä, ja samalla niin järkähtämättömästi haluaa meidän käsittelevän sydäntämme toisilla alueilla?!

2. Piet.1:3-4 paljastaa: "KAIKKI mitä elämään ja jumalisuuteen kuuluu ON HANKITTU meille Hänen tuntemisensa kautta, Hänen joka kutsui meidät kirkkauteen ja hyveellisyyteen... niin että tämän kautta on meille annettu äärimmäisen suuret ja kallisarvoiset lupaukset, että saattaisimme olla osalliset jumalallisesta luonnosta..." (suomennos tässä)

Huomatkaa, mitä hän sanoo - nuo lupaukset on annettu meille, että me saattaisimme olla osallisia jumalallisesta luonnosta. ME näemme lupaukset rukousvastauksena. HÄN näkee lupaukset tilaisuuksina meille olla osallisia Hänen luonnostaan - kaikessa on kyse aikuiseksi kasvamisesta Hänessä. **Jokaiseen annettuun lupaukseen liittyy odotus kasvamisesta. Jokaisen tekemäsi päätöksen odotetaan olevan päätös, joka kasvattaa sinua Hänessä.** Sen tähden usein Hänen tahtonsa on kahdesta edessämme olevasta päätöksestä se vaikein.

Kun Barb ja minä olimme erään seurakunnan jäsenen noin 35 vuotta sitten, eräs henkilö irrotti sanomamme jutut asiayhteydestä, vääristeli niitä omia tarkoituseriään varten ja kertoi pastorille. Kuulimme pastorin olevan vihainen meille ja kohtalomme tuossa seurakunnassa oli vaakalaudalla. Oliko nyt Jumalan tahto, että jätämme tuon seurakunnan? Se olisi ollut helppoa, vain alkaa käydä jossakin muualla - varmastikin se oli Herran tahto. Mutta ei, tiesimme Hänen päätöksensä olevan aina kasvua kohti suuntautuvaa, joten nöyryimme, istuimme puhumaan pastorin ja hänen vaimonsa kanssa, myönsimme, mitä olimme sanoneet ja pyysimme anteeksi ja suhteet palasivat ennalleen. Liian monet vain lähtevät ja siirtyvät toiseen seurakuntaan väittäen, että se on Jumalasta, mutta he valehtelevat. He eivät vain halua kasvaa Hänessä. Mutta se on heidän valintansa.

Ko. 3:15 sanoo: "Jumalan rauha hallitkoon sydämissänne..." Sana 'hallita' on *brabeuo*, mikä tarkoittaa 'toimia erotuomarina'. Erotuomari on puolueeton. Totuuden Henki todistaa totuuden, mutta Hän ei valitse puolta. Hän on erotuomari, katsoen meitä ja kanssamme ja meissä vaeltamassa elämän halki - mutta useimmat päätökset ovat meidän ja Erotuomari tulee mukaan päätöksentekoprosessiin vain, jos alamme tehdä jotakin, joka rikkoo rakkauden ominaisuuksia vastaan. Mutta kuten kuka tahansa erotuomari Hän antaa 'joukkueen' tehdä tyhmiä virheitä, jos se vaatimalla vaatii.

Kuinka tiskikone täytetään tai kuka tyhjentää roskiksen ei ole Jumalan asia, Hän tulee kuvaan mukaan Erotuomarina, Totuuden Henkenä, puuttuakseen asiaan vain silloin kun rakkautta vastaan ollaan rikkomassa.

Ensi viikolla päätän tämän sarjan puhumalla rahaa koskevista päätöksistä. Siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

God's will, mine, does He care? #6
Jumalan tahto, minun tahtoni, välittääkö Hän? osa 6

Hei kaikki,

Olen puhunut siitä tosiasiasta, että Herra on delegoinut monet päätökset meille eikä Hänellä tosiaan ole 'täydellistä tahtoa' kaikkeen. Yksi meille delegoitu asia lisää on raha. Alhaalla kertomani minun täytyi tutkia itse, koska sitä ei todellakaan opeteta auditorioseurakunnassa.

Olin niitä ihmisiä, jotka hengellistivät kaikki raha-asiat samalla kun ansaitsin minimipalkkaa ja annoin siihen määrään asti, että se vahingoitti perhettäni, ja koko ajan ihmettelin, miksen saanut satakertaisesti takaisin, ihmettelin, miksei taivaan tulvaportteja avattu minulle, miksi minulla ei ollut siunausta siihen pisteeseen saakka, ettei minulla ollut tilaa sille. Mitä tein väärin? Miksei Jumala siunannut minua; tein kaiken mitä minulle oli kerrottu.

Tila on rajallinen, joten lisätietoja saadaksesi: minulla on pari opetussarjaa (englanniksi, CD/mp3) Raamatun vauraudesta ja UT:n antamisesta, mutta tässä viisi pääkohtaa:

Pointti numero 1 - valtakunta perustuu ilmestykseen ja toimii sen kautta

Jeesus kertoi Pietarille Matt. 16:16-18:ssa, että Isä oli näyttänyt hänelle Jeesuksen olevan Kristus, elävän Jumalan Poika, ja hän sanoi, että tuolle ilmestyksen kalliolle Hän rakentaisi pyhiensä kokoontumisen. Kaikki valtakunnassa toimii taivaasta tulevan ilmestyksen puitteissa ja sen kautta Jeesuksen ollessa suurin ilmestys ja virtauksen kulkiessa Hänestä alaspäin. Se merkitsee sitä, että taloudellisiin toimenpiteisiin on ilmestystä punoutuneena kokonaisvaltaisesti.

Pointti numero 2 - Jumala ei koskaan lupaa vuodattaa rahaa, jonka vastaanottamiseen sinulla ei ole tilaa

Malakia 3:10:ssa, jokaisen auditoriopohjaisen seurakunnan pastorin suosikkijakeessa (hah) Jumala lupaa avata taivaan ikkunat vuodattaakseen siunauksen, jonka vastaanottamiseen heillä ei olisi tilaa JOS he antavat 10 % temppelille. (Me olemme nyt eläviä temppeleitä Kristuksen ollessa meissä, joten antaminen tapahtuu yksilöille, johtajille ja puutteenalaisille kuten Apt. 2-6:ssa sanotaan)

Malakia 3 käyttää kastelutermejä, jolloin taivaan 'ikkunat' ovat sana 'pääportti', joka on se portti, joka avaa veden virtauksen pellolle. Kastelussa vesi virtaa pellolle, juoksee pellolla vakoja alaspäin, ja poistuu pellolta ojaan, joka on yhteydessä naapurin peltoon ja prosessi etenee koska jokaisella pellolla on liikaa vettä, jotta se kykenisi pitämään kaiken veden, joten vesi virtaa eteenpäin kastelemaan naapurin pellon. Malakia 3 sanoo, että jos he ovat antajia, niin sitten sade tulee kastelemaan pellot ja tuo vesi virtaa yli kaikille pelloille. Jeesuksen vertauksissa maa edustaa ihmisen sydäntä ja elämää. (Mk. 4)

Sen tähden vesi edustaa Pyhän Hengen virtausta sydämiimme (pellot); Opetus, viisaus, lohdutus ja ilmestys ovat sitä, mitä Hän tarjoaa kastellessaan sydämemme ja elämämme peltoa ilmestyksellä. Huomaa tämä - tuo vesi ei ole sato! Vesi pelkästään antaa ravintoa sadolle, sato on sinun työsi, investointisi, aineellinen maailmasi. Pyhän Hengen 'vesi' tuo armoa ja luovuutta elämääsi.

Tämä näkyy 1. Moos. 30: 37-39:ssä, missä Jaakob teki jotakin typerää, kuori poppelinoksia, niin että ne olivat vihreä- ja valkokuvioisia ja asetti ne paikkaan, jossa eläimet parittelivat, mikä tuotti pilkullisia eläimiä, jotka kaikki olivat hänen omittavissaan Labanin kanssa tehdyn sopimuksen nojalla. Mutta 31:10-13:ssa hän sanoi saaneensa idean unessa ohjeineen enkeliltä. Hän vannoi Jumalalle olevansa antaja ja Jumala vuodatti veden - luovuuden - kastelemaan

hänen satonsa (karja). 'Vesi' oli oksien kuorimista koskenut idea, joka virtasi tuosta ilmestyksestä.

Insinöörille vuodatettu vesi voisi olla tiedon sana siitä, kuinka ratkaista jokin ongelma. Mekaanikolle se on sana siitä, mikä jossain moottorissa on vialla. Kirjanpitäjälle se on luova idea, joka auttaa yritystä tuottamaan voittoa. Vaihdevuosissa olevalle naiselle se voi olla sana siitä, miksi seisoskelet tuijottamassa ruokakomeroon... voi ei, sori, ehkä ei tuota! Hah! Pointti on se, että valtakunta toimii ilmestyksen kautta. Kun annamme, Herra lupaa vuodattaa ideoita ja viisautta, jotka kastelevat elämämme pellon, joka puolestaan lisää elämämme 'satoa'.

Pointti numero 3 - on meidän, ei Jumalan asia muuttaa kykyämme käsitellä rahaa

Matteus 25:14-29:ssä Jeesus opetti vertauksen talenteista, joka oli tuolloinen rahayksikkö. Tänään voisimme sanoa yhden talentin olevan yhtä kuin esimerkiksi 1000 dollaria tai euroa. Vertauksessa isäntä antoi yhdelle palvelijalle viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden talentin.

Tässä vertauksessa Jeesus opetti ne ainoat kolme asiaa, jotka rahalla voi tehdä: käydä sillä kauppaa, saada siitä korkoa tai haudata se. Kaikki taloudelliset ponnistelut maan päällä ovat yhdessä tai useammassa noista kategorioista. Mutta se tosiasia, että isäntä antoi viisi talenttia yhdelle miehelle, ja kun tämä oli kaksinkertaistanut isännän rahan käymällä sillä kauppaa (ostaminen/myyminen), hän sai yhden talentin siltä mieheltä, joka oli haudannut tuon talentin. Isäntä sanoi miehelle jolla oli yksi talentti, että tämän olisi pitänyt käydä sillä kauppaa tai vähintäänkin laittaa se pankkiin koron saamiseksi - oli tuon miehen asia muuttaa se, kuinka hän käsiteli rahaa, ei isännän. Tämän osoittaa meille, että on meidän asiamme muuttaa kykyämme käsitellä rahaa, ja isäntä antaa meille sen mitä kykenemme käsittelemään, ei enempää. Älä siis huuda Jumalan puoleen saadaksesi enemmän rahaa jollet käsittele hyvin sitä mitä sinulla on. Muuta sitä, kuinka käsittelet rahaa koulutuksella, kurinalaisuudella tai muutoin opiskelemalla kiinnostuksesi kohteena olevaa aluetta.

Viisaus: Raha virtaa pois sinulta, jos et tunne sitä aluetta, jolle rahaa laitat. Opi teoriassa ja käytännössä ennen kuin investoit suuria summia - opi riittävästi niin että raha virtaa sinulle.

Jumala ei salli sinua koeteltavan yli sen mihin olet kykenevä, ja järjestää sinulle pakotien. (1. Kor. 10:13). Niinpä jos haluat käsitellä enemmän, kouluta sitten itseäsi ja hanki kokemusta. Nykyään tietokoneen avulla voi oppia asioita college-tasolla ilmaiseksi netissä ja voit investoida siihen, että opettelet tuntemaan ihmisiä, jotka tekevät sitä minkä tekemisestä olet kiinnostunut ja opi heiltä.

Pointti numero 4 - Raamattu opettaa useiden tulovirtojen tuottavan vaurautta

Ei koskaan, ei missään se sano yhden tulolähteen tekevän sinut vauraaksi. Se kuvaa kuitenkin mallina useita tulovirtoja. Job 1:2-3:ssa sanotaan Jobilla olleen 7 000 lammasta. Hän kertoi myöhemmin käyttävänsä omaa villaa vaatettamaan puutteenalaisia. Lampaista saa lihaa syötäväksi ja myytäväksi, villaa myytäväksi ja kudottavaksi materiaaliksi ja vaatteiksi joita myydä.

Hänellä oli 3000 kamelia, joita käytettiin aavikkokaravaaneihin tuomaan ja viemään tavaroita. Ne olivat tuon ajan pitkän matkan kuljetuksia varten, mitä me Yhdysvalloista kutsuttaisiin puoliperävaunurekoiksi (kuorma-autoiksi). Hänellä oli 500 iesparia härkiä (1000 eläintä), mikä merkitsi hänen olevan karjankasvattaja ja maanviljelijä, koska hänellä täytyi olla paljon enemmän karjaa jotta omistaisi valmiit 500 iesparia, joita käytettiin peltojen auraamiseen ja viljan puimiseen. Hänellä oli 500 aasintammaa, jotka olivat tuon ajan lyhyemmän matkan kuorma-autoja. Job oli varakas useiden tulovirtojen ansiosta, joita hän hoiti hyvin.

Sananlaskuissa 31:10-31 löydämme 'hyveellisen naisen' ja havaitsemme hänen omistavan liikeyrityksen - kudontayrityksen työntekijöineen ja hän työskentelee heidän rinnallaan saapuen varhain ja pitää huolta perheestään. Hän on antaja, kuten olivat Jaakob ja Job. Hän kutoo pellavaa, villaa, silkkiä. Hän vie tuotteitaan, ja sitten sanotaan: "Hän pohtii peltoa ja ostaa sen." Tämä osoittaa hänen laajentavan tulovirtojaan, investoiden viinitarhaan tuottaakseen viiniä ja mehua jne. Hän "pohti peltoa" teksti sanoo, mikä merkitsee hänen tutkineen sitä, oppineen, niin että raha ei virtaisi pois häneltä, ennen kuin osti pellon.

Sinulle on opetettu väärin, jos luulet että antamalla x prosenttia Jumala yhtäkkiä siunaa sinua. Raha on maan päällä, sinulla on Hänen antamansa vastuu muuttaa kykyäsi, luoda useita tulovirtoja itsellesi - jos haluat Hänen opastustaan, sinun pitäisi kysellä Häneltä, minne investoida, mitä luovia ajatuksia Hänellä on sinua varten ja tuntee sydämesi tietääksesi, missä haluat muuttaa kykyäsi.

Pointti numero 5 - Uusi testamentti ei opeta antamaan 10%, vaan 100%

UT opettaa, että meidän tulee antaa elämämme alttiiksi toistemme puolesta, antaen 100% itsestämme, taidoistamme, voimavaroistamme toisillemme osana antamisen elämäntapaa ihmissuhteissa, niin että keskelläme ei ole puutetta. ME olemme Jumalan temppele, ei mikään rakennus, sen tähden me jatkamme antamista temppeleille suuressa vapaudessa ja vastuussa toisiamme kohtaan. Katso esimerkkejä nähdäksesi kuinka Apt. 2:ssa 6:een annettiin.

Antaminen Uudessa Testamentissa on hahmoteltu 1. Kor. 16:2:ssa ja 2. Kor. 8:ssa ja 9:ssä, joista jokunen jae on tässä korostettuna: "**Jokainen pankoon syrjään jotakin viikoittain sen mukaisesti, kuinka Herra on häntä tuolla viikolla siunannut.**" Ja "(Antaminen)... hyväksytään sen mukaisesti, mitä tuolla henkilöllä on, ei sen mukaisesti, mitä hänellä ei ole." (1. Kor. 16:2; 2. Kor. 8:12-13, suomennokset tässä)

Tämä merkitsee sitä, että meidän on määrä kurinalaisesti panna syrjään jotakin sillä Kristus on meissä ja me päätämme sen perusteella, mitä meillä on. Voimme maksaa lahjoituksia luottokortilla, jos voimme maksaa takaisin, mutta älä anna ruokarahaasi pois jonkin kaivon rakentamiseksi kaukaiseen maahan äläkä anna sähkölaskurahaasi jonkun toisen sähkölaskun maksuun. Mutta jos sinulla on riittävästi sen maksamiseen, sinulla on jotakin antaa toisille.

"Sillä en halua teidän olevan taakotettuja samalla kun helpotatte heidän puutettaan." Toiselle antamisen ei ole määrä olla taakka, sen on määrä olla ilo, kuten hän sanoo 2. Kor. 9:7:ssä - ei nuristen tai pakosta, vaan iloisesti niin kuin hän sydämessään tarkoittaa, sillä Jumala rakastaa iloista antajaa.

"Nyt siis Hän joka antaa siemenen kylväjälle, antaa myös leivän ruoaksesi, ja Hän moninkertaistaa kylvämäsi siemenen." 2. Kor. 9:10. Tämä opettaa Jumalan antavan jokaiselle siementä kylvettäväksi ja leipää ruoaksi. Et halua antaa leipääsi pois, muttet myöskään halua syödä siementäsi. On meidän asiamme olla kurinalaisia ja panna jotakin syrjään, määritellä meissä olevan Kristuksen kanssa mitä Hän haluaa siemeneksi ja toimia siltä pohjalta.

Et koskaan menetä rahaa, taitoa, voimavaroja tai työtä jota annat jollekulle, se mitä annat, menee tulevaisuuteesi täyttämään tulevaa tarvettasi. (Lk. 6:38 muiden muassa)

Kun lasket nämä asiat yhteen, tajuat rahan olevan maan päällä, ei taivaassa. Hän antoi meille vastuun hoitaa sitä sekä elää antamisen elämäntapaa noudattaen ihmissuhteiden verkostossa. Antaessamme voimme odottaa ilmestystä taivaasta kastelemaan elämämme pelot niin, että meidän 'satomme' voi olla siunattu... mutta kaiken antamisen motiivina on rakkaus, yksinkertaisesti, puhtaasti, ilman ehtoja, rakkaus.

Ensi viikolla profeetallinen ajankohtaiskatsaus, siihen saakka siunauksin,
John Fenn